

[Fr. Kristiansen.]

om den gik i diametralt modsat Retning. Vi tager nemlig Sagen ud fra en nøgtern, samfundsmæssig Vurdering. Det er paa det Stade, vi staar. Naar vi finder, at en Lovgivning er nødvendig for det hele Samfund, saa gaar vi ind i denne Lovgivning. At visse af de Blade, der slutter sig til Det radikale Venstre, øver Kritik mod Valutacentralen, er jo rigtigt, og hvorfor skulde de ikke ogsaa det, imod selve Administrationen? Der er der selvfølgelig begaaet Fejlgreb. Det er ganske naturligt, at der ved en Lovgivning af denne Art, der er ny og omfatter saa stort et Omraade, som den faktisk gør, vil blive begaaet Fejlgreb, og det vil i mange Tilfælde støde an mod de handlendes og Importørernes Interesser, saa at det vil vanskelig gøre dem Udøvelsen af den Gerning, som de er vant til at foretage.

J. S. Føget: Den højtærede Minister svarede mig, at Bybefolkningen ofte har maattet betale Varerne dyrere af Hensyn til Landbruget. Jeg er forbavset over, at Ministeren vil benytte en saa plat Paastand, den kan bruges paa Vælgermøder over for Folk, der ikke har Gnist af Begreb om, hvad der tales om, men den bør og kan ikke bruges af en Minister i Landstinget. Ministeren ved saa udmærket godt, at naar der i visse Tilfælde har været betalt dyrere for Varerne fra visse Lande, end man eventuelt kunde have faaet dem for fra andre Lande, er det ikke for Landbrugets Skyld, men fordi man ikke har haft Valuta til at købe dem for i de Lande, der vilde sælge dem billigere, man har ikke haft Valutaen fri. Naar man tænker paa Kullene, maatte man købe dem dyrere i England end i Polen. Hvorfor? Fordi man ingen Varer havde at levere i Polen, Polakkerne ønskede ikke at modtage Landbrugsvarer, det ønskede Englænderne, altsaa maatte vi tage Kullene, hvor vi kunde faa Lov til at betale dem med Landbrugsvarer. Det er aldeles ikke for Landbrugets Skyld, det er snarere gjort for Bybefolkningens Skyld, at Landbruget vilde levere Varer til Underpris for at skaffe Valuta.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører (Fløtkjær) sagde, at min Tale skulde have været holdt blandt Arbejderne. Jeg er disponibel. Jeg har talt i to eller tre D. S. U. Foreninger netop om dette Spørgsmaal, og man har hørt paa det med Interesse, med den Interesse, som altid knytter sig til noget nyt, for den Side af Sagen har de aldrig kunnet faa noget at vide om fra den Propaganda, de hidtil har hørt. Jeg stiller mig altsaa i høj Grad til Raadighed

og vil meget gerne have Lov til at tale ved en af de Forsamlinger, hvor dette Spørgsmaal bliver diskuteret, saa at de kan faa Sagen belyst fra en anden Side.

Det ærede Medlem sagde videre, at jeg forstod ikke, hvilke Ofre Arbejderne havde ydet. Jo, det er der Tal for. Der er Tal, som viser, at Landbrugets gennemsnitlige Forrentningsprocent har været ca. 2½, og der er Tal, som viser, at man i Arbejderkredse gennem denne Lovgivning har udklækket 56 nye Millionærer ud over dem, der var i Forvejen, saa det er Ofre, man har Tal for. Tallene kan læses i Statistikken. Det er Spørgsmaal, jeg er ret nøje inde i, og ogsaa den Side af Sagen skulde det ærede Medlem oplyse sine Vælgere om; i saa Tilfælde tror jeg ikke, han fik udelt Tilslutning.

Endelig kommer jeg til den ærede radikale Ordfører (Fr. Kristiansen). Han mente sig forpligtet til at understrege, at der var gjort meget af Regeringen for Landbruget. Ja, den Side af Sagen vil jeg overlade ham at forklare, det vil blive meget vanskeligt for ham at finde ud af. Men naar det ærede Medlem saa kommer til det principielle og siger: Det er Samfundets Valuta og ikke Landbrugets, kunde jeg have Lyst til at spørge, om de Svin, det ærede Medlem har gaaende hjemme i sin Svinestald, ogsaa er Samfundets, for hvis de ikke er det, saa er den Valuta, der udbringes, jo heller ikke Samfundets. Er Kornet, som Svinene faar, Samfundets, ja, saa er Svinene og saa er Valutaen det ogsaa, men er Kornet, som Svinene faar, ikke Samfundets, men Bondens, er Svinene, som Bonden producerer, hans egne og ikke Samfundets, er den Valuta, han sælger Svinene for, ogsaa hans egen og ikke Samfundets.

Det ærede Medlem gav Udtryk for, at der i hans politiske Horisont kun fandtes to Retningslinier i politisk Henseende, nemlig Socialisme og Kommunisme. Han hævdede, at det, jeg vilde, var ikke Socialisme, altsaa maatte det være Kommunisme. Det var det, det ærede Medlem kaldte Logik. Nu ved jeg ikke, om det ærede Medlem egentlig er klar over, hvad Logik er, for dette her beviser det jo ikke, men i alle Tilfælde er det, jeg har ønsket her, det modsatte baade af Kommunisme og Socialisme. Det, jeg har ønsket, er, at Ejendomsretten bliver opretholdt, og det, som hele Valutaloven gaar ud paa, er at borteliminere Ejendomsretten.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg beklager, at den ærede Ordfører for det konservative Parti (Lange)